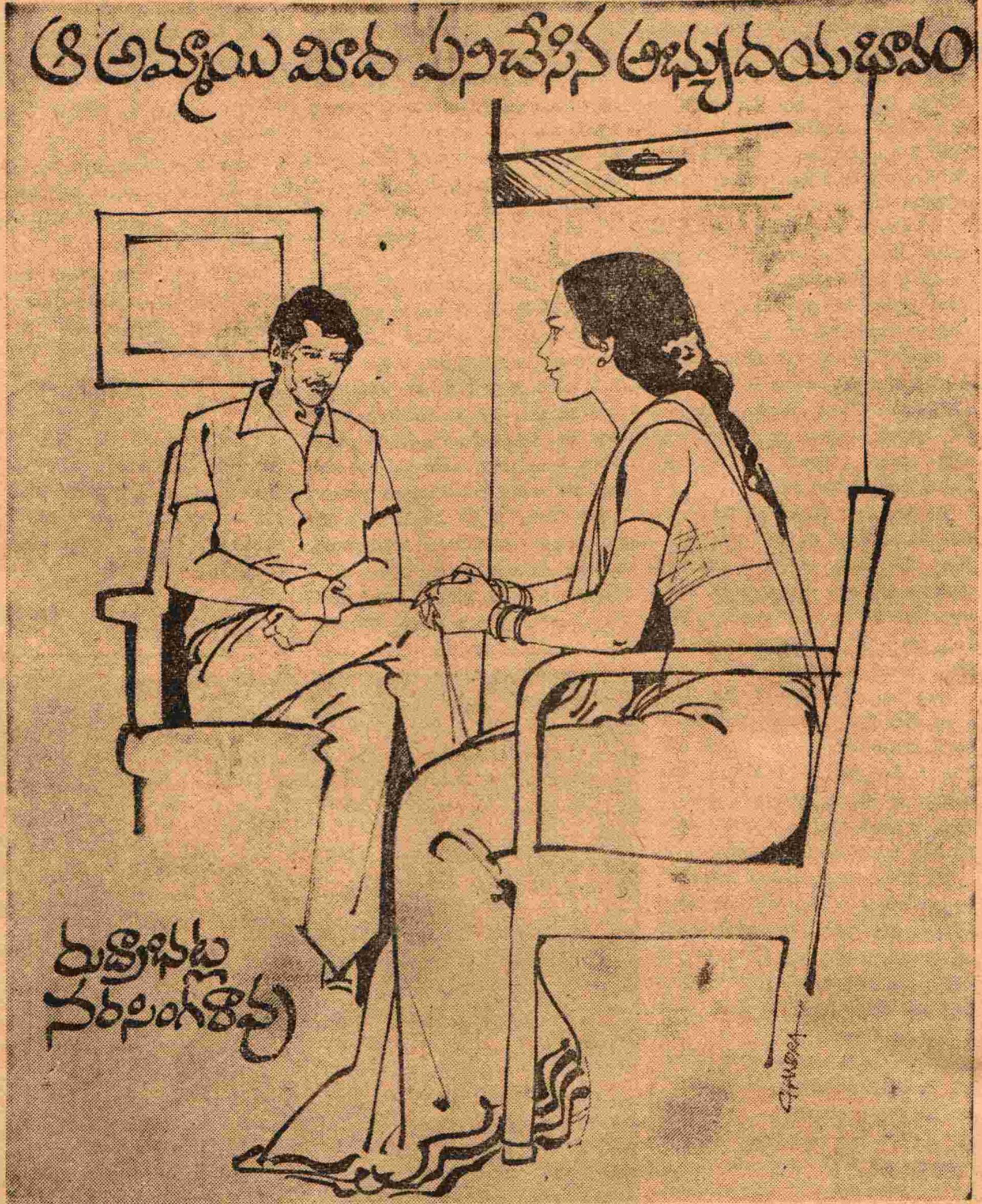

శ్రీ అమ్మాయి మీద ప్రచేదిక అభ్యుదయభావం

రుద్రాక్షరం
నరసింహారావు

శ్రీ లక్ష్మణులు బెంగాలులో పుట్టాడు. ఆ సం. తి
నూకు తెలుసు నవకండి. నూకు తెలియదు..
* తల్లిదండ్రులు నవలలు రాయలేదు, ఇప్పటికీ
సత్యము, ఆ మాట కొన్నే ఇరవయ్యువేసిమిదేళ్ళు
యూవకుడు. తల్లిదండ్రులు అప్పున్నా స అంభులు.
తండ్రి పేరు యశో శర్మ ప్రసాదరామగోపాలం.

ప్రస్తుతం ఏదో నందస్వామి. ఆనందస్వామి అనాది
కాబోలు. తల్లి పేరు చెప్పుకునే బదులు ఆవిడ
ఆత్మకీ శాంతి కలుగుగాక అందాం. అవిడని శుభ
బాలు ఎరుగదు.
బెంగాలు రైల్వే రికార్డులో ముప్పయ్యేళ్ళు
పాలు వై. వై. పి. ఆర్. పి. పాలం ఆస్తి పేరు
కొరడారు. అది చాటుగోపాలంకి పూర్వీకము.

చరిత్ర. ఆయన స్వస్థలం కాకనాడ.
ఉరే నాన్ని కలిగించే కలకత్తా యూనివర్సిటీ
లో ఉరిగిన నాడు శరత్. తిరిగి ఎమ్. ఏ.
పూర్తి చేశాడు. తండ్రి లాగే రైల్వేలోనే చేశాడు.
అతను మన ప్రాంతాన్ని విరగడు. విప్రుడయినా
తండ్రి ఇటు ద్విన్నా, అతను రావడం కుడర లేదు.
కాలట్టి మన శరత్, బాగూరు పాటకులకి బెంగాలీల

జీవితం ఎలా తెలుసుకో అతనికి ఆంధ్రుల జీవితం అలా తెలుసు అంటే సాహిత్యం ద్వారా.

అతనికి స్వస్థలం వచ్చే అవకాశం రాలేదనే కంటే అవసరం రాలేదనుకుంటే బాగుంటుంది. రాబోయిన సంబంధాలే ప్రవాసాంధ్రుల వింతే రాబోయాయి రెండు. కాకినాడలో ఒకనాడు ఉండే సాహిత్య ముప్పయి కుటుంబాల బంధువులూ వదిలదిహేను పూళ్ళలో సర్దుకున్నారు. అటు నుంచి పిల్ల నిస్తామంటూ ఎవరూ రాలేదు. ఇది మూడో కారణం.

అయితే అవకాశం అవసరం రెండూ లేకపోయినా తనలో ఉన్న ఏ తృప్తితో తీర్చుకుంటున్నామని అప్పుడప్పుడు కొన్ని పనులు చేస్తూ ఉంటాడు. శరత్ బాబు ఇప్పుడు రెండు నెలలు శివుని తీసుకుని కాకినాడ బయలు దేరడంకాదా అలాటిదే. పరాయి స్థలంలో కొంతమంది తెలిసిన వాళ్ళతో స్నేహితులతో గడవడం అన్న అనుభవం తన కెప్పుడూ ఉన్నదే. పాతే పుస్తకంలోనే పరదేశీలా గడవడం అన్న అనుభవం ఎలా ఉంటుందో చూద్దామన్న తపనలో బయలుదేరాడు. చూస్తే ఆంధ్రలో ఉన్న మిగతా బంధువులనికూడా చూడొచ్చును.

వరక సంగతికూడా ఉంది. ఆరేళ్ళ కిందట తన తండ్రికి ఉత్తరం రాసిన స్నేహితు డెవరో ఉండాలి కాకనాడలో వాళ్ళ ఇంటికికూడా వెళ్ళొచ్చును.

ఆయన కప్పటికే అయిదుగురు ఆడ పిల్లలున్నారట. పెద్దదాన్ని చూస్తే కడదాన్ని చూడక్కర్లే దని చెప్పి రెండో అమ్మాయి ఫోటో పంపాడు. పెద్దదానికి కొంచెం బలహీనం—(అంటే తనకి ఆ అమ్మాయి కంటే ఒక్క ఏడాదే వయసు ఉన్నందు వల్ల అంతగా తగనని ఆయన అభిప్రాయం). అయినా తనకి నచ్చితే ఆయన కేం బాధ లేదన్నాడు. అలాగే మిగతా పిల్లలలో ఎవరూ వచ్చినా చేసుకోవచ్చును. పిల్లవాడిని కనుక్కుని నీ అభిప్రాయం రాయి అన్నాడాయన ఆ ఉత్తరంలో.

తాజా కలంలకి ముఖ్యమీ కాదో తెలియని విషయం ఒకటి ఎంతో వివరంగా ఉంది. ఆడపిల్లల వయస్సులు వరసగా 24, 19, 17, 15, 14 సంవత్సరాలు. 'ఇక్కడో విచిత్రం ఉంది. మొదటి ముగ్గురికీ రెండేసి ఏళ్ళు లేదా ఉన్నట్టు కడమ ఇద్దరికీ ఏడాది వార ఉన్నట్టు స్కూల దృష్టికి కనబడినా పిల్లల కీ ఖచ్చితంగా ఏళ్లర్థం వార ఉంది. నూ ఇంటి కెవరూ వచ్చినా కబుర్లలో వచ్చే మొదటి సగతి ఈ వింత గురించే—'నీకూ రామ్మన్నా విప్పును' అని.

మధ్యలో విశాఖపట్టణంలో దిగి ఒక రోజువ్యాడు శరత్. తరవాత కాకినాడ చేరుకున్నాడు.

కాకినాడ రాగానే ఎవరో అనుకుంటూ ఉండగా విన్నాడు 'పెకండ్ మెద్రా సంటారు దీన్ని మన పూరంత అందమైన పూరు ఆంధ్రలో మరోటి లేదు.'

'మనప్రారవి ఎంత గొప్పలో అనుకోగలుగుతారు ఇక్కడ పుట్టి పెరిగిన వాళ్ళు! అనిపించింది.

పాతకొత్తల మేలు కలయిక కాకినాడ. పాతకొత్తల కొత్తపట్టణం ఉన్నాయనే కాదు. సంప్రదాయంలోని వంటి ఏదో మిగతిన ఆధునికతైన ప్రజల లుప్తుడు పల్ల, ప్రకాంతంగా ఉండే విశాలమైన పూరు

వమత

దగవంతుడు మనుమ్యుల మధ విజేదాలు సృష్టించలేదు. మానవు అందరూ నమానులే, అందరూ స్వతంత్రులే, అన్నీ సహూదరులే.

— వజ్జివీ

నందునల్లా కూడా.

దిశ మార్చకుండా ఉంటే వాలు సముద్రంలో చోడ ఎలా వచ్చినా గమ్యం చేరుకుంటుంది. అలాగే కాకినాడలోపకూడా. ఉదాహరణకి మియన్ రోడ్డు వించి గాంధీ సగరానికి వెళ్ళాలంటే ఎన్నో దారులు.

ఎగుడు దిగుళ్ళు లేని పూరు. సగరంలో ఎగుడు దిగుళ్ళు ఎంతగా ఉంటాయంటే సగరానికి అందం ఉండదనిపించి అలాటిచోట్ల కట్టేరేమీ అనిపిస్తుంది. కాకినాడ విశాలమైన ఇల్లలా కనిపిస్తుంది. పూళ్ళలా కనబడ్డానికి కూడా విశాఖ లాటివాలి అలా కట్టేరేమీ మరి. ఏమయినా కాకినాడకి ఏ లోటూ లేదు.

చోటల్లో మకాం పెట్టేడు. ఒక మూగ ఆత్మీయుడి పట్ల కలిగే అభిమానంలో ఆ పూరిని చూడసాగాడు.

వావు స్నేహితు డింటికి నాలుగు రోజులదాకా వెళ్ళాలనిపించలేదు. అది ఎక్కడుందో సరిగా తెలియక పోవడం ఒక కారణం. ఉత్తరం రాసిన ఆరేళ్ళకా వేళ్ళదం అని సంకోచం ఒక పక్క. అప్పుడు సమాధానం అనుకూలంగా రాయలేదు కదా అన్న బాధ మరోపక్క. 'అబ్బాయికి ఇంకా పెళ్ళి చేసుకునే ఉద్దేశం లేదని తండ్రి రాశాడు.

ఎందుకులేదో తను తండ్రికి సరిగా చెప్పలేదు గాని ఆయన అసాధ్యుడు. జాగ్రత్తగా తనని మాట్లాడించి ఆరా తీసి ఆయనకి రాశాడు.

'అబ్బాయి మన తరహా కాదు. అభ్యుదయ భావాలతో పెరిగిన వాడు. సుస్వ ఆయిదుగురిలో ఎవరి నైనా చేసుకోవచ్చునని రాయడంలో ఆ పిల్లల్ని వ్యక్తిత్వాల గల వారిగా తీర్చి దిద్దలేదనీ, తమ ఇషా ఇష్టాలని ప్రకటించేవారిగా తయారు చేయలేదనీ పూహిస్తున్నాడు. అది అసహా అని నాకు తెలుసు పనుకో. ఇంతమంది ఆడపిల్ల లున్న తండ్రి అనుభవమే అలా ఉంటుంది. పిల్లల్ని చూడవచ్చినవారూ, ఇతరులూ కూడా ఆ అమ్మాయిల పట్ల ఎంచుకో అక్కర లేకుండా ఎవరినైనా చేసుకోవచ్చుననే నైఖరి కనబరుస్తారు. ఒకలా సుస్వ చాలా అదృష్ట వంతుడివి.

'తల్లి లేని పిల్లవాడు శరత్ బాబు. మంచి తెలివైన వాడు. ఇప్పటికే ఎన్నో జీవిత సత్యాలని జీర్ణించు కున్నాడంటే సుస్వ నమ్ముతావో లేదో. అందుకే అతనికి వేనేమీ చెప్పను. అతని స్వాతంత్ర్యం అతనిది అప్పట్టు చూస్తాను. ఏ వాడో నీ లాంటి వాళ్ళ బాధల్ని, దృక్పథాల్ని అర్థం చేసుకోవడానికి వీలుగానే నడుస్తుంది అతని జీవితం. ఈ తండ్రి అయినా అతని కెన్నాళ్ళు? ఇల్లాలు లేని గృహస్థాశ్రమంలో ఇరవై ఏళ్ళు పైగా ఉంటూ, ఎప్పటి కప్పుడు చా మాల్సాన్ని వేసు వెతుక్కోక పాతే ఎలా అనుకుంటూనే

ఉన్నాను. అబ్బాయి జీవితంలో కుదురుకోగానే సస్వ సిద్ధామని ఉంది ...'

దీన్ని రాసిన తెటర్ హెడ్ పుస్తకం అలాగే వదిలి తండ్రి ఏదో పనిమీద వెళ్ళగానే చదివి గవ్వవిగా అక్కడ పెట్టేశాడు శరత్ బాబు.

కాదన్నా తండ్రి ఏం రాసేదో అన్న కుతూహలం మాత్రం పోలేదు అతనికి.

కాదనుకున్నా అతన్ని కాకినాడ రప్పించడంలో ఆ అమ్మాయిల సాత్ర లేకపోలేదు.

ఆ నాన్నగారి స్నేహితుడి పేరు చిన్నారావు. కొంత కాలం ఏదో టోకు వ్యాపారం చేసేడు. దాన్ని అట్టే వర్తకులని వాకబుచేసి ఆయన ఇల్లు తెలుసుకోవలసి వచ్చింది. గాంధీ సగరంలో ఒక చక్కని పెద్ద ఇల్లు. మేడ కాదు.

గేలు చప్పుడుకి ద్రాయింగ్ రూంలో ముడుచుకు కూర్చున్న జాతి కుక్క లేచి నిలబడింది. వాతిక అడిస్తూ తనని నిశితంగా చూసింది. ఈ కుక్కలు ఎప్పుడూ ఎవరో కరవడానికి అవురపురు మంటున్నట్టు అలా వగరుస్తూ వాతిక విసురుతాయేమిటి చెప్పా అనుకున్నాడు. కుక్క ఒకసారి లోపలికి చూసి మెల్లిగా 'బో' అంది. మంచి తెలివైనదిలా ఉంది. కాలింగ్ బెల్ చెయ్యవలసిన పనిమాత్రం చేసింది.

చక్కని ఇల్లా, కుక్క, బాగా సంపాదించి ఉంటాడు చిన్నారావు టోకు వ్యాపారంలో. ఎంత సంపాదించకపోతే ఇంతమంది కన్యల్ని సాగనంప గలుగుతాడు.

'ధీ రా!' అంటూ ఒక యువతి లోపలినుంచి ద్రాయింగ్ రూంలోకి వచ్చింది.

కొత్త వాళ్ళెవరయినా వచ్చినప్పుడు తల్లి దగ్గరికి వెళ్ళే చిన్న పిల్లలా కుక్క యజమానురాలి దగ్గరికి వెళ్ళి నిండుంది. అన్నీ మంచి అలవాట్లు కాబోలు.

'చిన్నారావుగా రిల్లదేనాండి?' అనడిగేడు శరత్ బాబు.

'ఆర రండి' అంది ఆమె. కుర్చీ చూపించింది.

కూర్చుంటూ ఉండగా 'మా అమ్మా నాన్నా పెళ్ళికి వెళ్ళారు' అని చెప్పింది.

కుక్క తన బాధ్యత తీరిందన్నట్లు మళ్ళీ మూలకి వెళ్ళి ముడుచుకుని కూర్చుని కళ్ళు చిట్లించి మూసుకుంది.

'అరె!' అని మాత్రం అని తర్వాత ఏం మాట్లాడాలో లోపక పూరుకున్నాడు శరత్ బాబు.

అందుకా ఇల్లంతా నిశ్చలంగా ఉంది. ఈమె చిన్నారావు కూతురే అన్న మాట. ఆఖరి అమ్మాయి కాబోలు అనుకున్నాడు. మిగతా వాళ్ళకి పెళ్ళిళ్ళయి పోయినాయా?

ఫోటోనిబట్టి పూహించినదానికన్నా చక్కగా ఉంది. అదొక రంగులో ఉంది. అది గులాబి ఎరుపో, పసిమి ఛాయో తెలియనంతలా ఉంది. దీనినించి దానికి దానినించి దీనికి మారుతూ కూడా ఉంటుందా అనిపించేలా ఉంది.

అమె కూడా ఒక కుర్చీలో కూర్చుంది. 'మీకు మా నాన్నగారు ఎలా తెలుసు?' అనడిగింది.

'నిజానికి మీ నాన్నగారు నాకు తెలియదు' అన్నాడు శరత్ కథ మొదలు పెడుతున్నట్లుగా. 'ఆర?'

స్కీన్ చదవండి

సుప్రసిద్ధ సినిమా వారపత్రిక

రామ తీర్థ బ్యాపి ఆయిల్

స్పెషల్ నం. 1 జిప్సమ్

మండ్రు, జాబ్బు, రాలిపోవుటను నివారించే ఒక అమూల్యమైన ఔషధీకృతమైన తలనూనె. ఇది నిలువయ్యే అనేక దినుసులలో శాస్త్రీయంగా అయారు నేయబడినది. మెదడును చల్లబరచి ఆరోగ్యాన్ని అభివృద్ధి పరచి, మఖనిద్ర నిస్తుంది. శరీర మర్మలకు మిక్కిలి ఉత్తమమైనది. ప్రతివారికీ అన్ని ఋతువులలోను ఉపయోగమైనది. ప్రతి చేతు లభిస్తుంది

శ్రీ రామ తీర్థ యోగా శ్రమం

డాడర్, సెంట్రల్ రైల్వే, బొంబాయి-400 014. ఫోన్ : 442899

50 సంవత్సరాల పరిపాటి నేపథ్యం

మా కృతజ్ఞతలు

సేవాశ్రమ వారి

అమ్మీ ఉసిరి తలనూనె మరియు నల్ల పళ్ళి పొడి

అమ్మీ ఉసిరి తలనూనె అడవిక వృక్షాల్లో కనిపించే అపారమైన సహజ మౌలికంగా ఉన్న ఒక అమూల్యమైన సాంధ్య ప్రసాదం. ఇది మృత పశుపాతి కేవలం చక్కపాతి కాదు. ఒక అమూల్యమైన ప్రసాదం.

అమ్మీ ఉసిరి తలనూనె కేవలం చక్కపాతి కాదు. ఒక అమూల్యమైన ప్రసాదం.

అమ్మీ ఉసిరి తలనూనె కేవలం చక్కపాతి కాదు. ఒక అమూల్యమైన ప్రసాదం.

'మా వాన్నగారికి మీ వాన్నగారు పేహతులు ! 'అహా!' అబ్బో ఇంకేం అవటలు. 'వాపేరూ—' అని కొంచెం అగి ఇంటి పేరులో కనా చెప్పాడు, తెలుగువాడినే అని కూడా చేరుస్తూ. తన కథ ఎక్కడ మొదలు పెట్టాలో, ఎల చెప్పుకోవాలో, ఎంత చెప్పుకోవాలో తెలియక అతను కొంచెం తికమకపడుతున్నాడు.

అయితే ఆ అవసరం లేదన్న వంగతి అతనికి తెలియదు.

'అర! మీరా! వా తెలివి చూడండి. ఆ వంగతి ముందే కనుకున్నాను కాదు. కాఫీ తెప్పించుండండి' అంటూ తొట్టుపాటులో లోపలికి వెళ్ళి అంతలో టైమ్, స్టాన్ లాటి కొన్ని బొమ్మల ప్రతికరణ తిరిగిచ్చింది. చూస్తుండగానే ఇన్ స్టంట్ కాఫీ తయారు చేసి తీసుకొచ్చింది.

'అన్నట్లు నా పేరు శ్రీకుమారి. మేం అయిదుగురం అక్క చెల్లెళ్ళం అని మీకు తెలుసుగా. వేమి ఏ అయిదో దాన్నో అనుకుని ఉంటారు మీరు ఇక్కడికి రాగావే. అవునా?' అంది వచ్చుతూ.

అతని కొత్త పేగు పొగొట్టడానికి కలుపుగోలుగా మాట్లాడటం మొదలు పెట్టింది.

తెలుగువాళ్ళ ఆడ పిల్లల్లో ఇంత పొమ్మం ఉంటుందా అనుకుంటూ విన్నాడు. ఆ తర్వాత అతను ఆమెని ఒక తెలుగు వాళ్ళ ఆడపిల్లగా చూపే అలవాటు నించి తప్పుకోలేదు.

'నిజమే సుమండ్రి. మీకు ఆలోచనలను తెలుసుకోవడం వచ్చునా?' అన్నాడు శరత్ తను మొకటికి పోకూడదని.

'లేదండీ. మా ఇంటి కెవరోచ్చినా ఆలాగే అనుకుంటారు. అందుచేత వూహించేను. ఇంతకీ వేమి చూడోదాన్ని—మీకు సూచించినది మా చిన్నక్కయ్యని. మాకందరికీ పేరులో రెండో భాగంగా కుమారి ఉంటుంది. సుభద్రాక్షి, శ్రీ, గిరి, సూర్య కుమారీలు. నాకు తప్ప మిగతా అందరికీ పెళ్ళిళ్ళు అయ్యాయి. మాకు అన్నదమ్ములు లేరు. అదీ మీకు తెలుసుగా?'

'ఆ మీ వాన్నగారు రాశారు.'

'కాఫీ కుదిరిందా?'

అప్పటికే గుర్తొచ్చింది కాఫీ తాగుతున్నప్పుడు దాని రుచి తెలుసుకోవడం మరిచిపోయేదని. పంచావ రోకనం ద్వారా తెలుసుకుని— 'చాలా బాగుంది' అన్నాడు.

'ఎక్కడుంటున్నారు?'

ఫలానా లాడ్జ్ ఫలానా, హోటలయితే ఇంకా బాగుండేది కదా! కానానే సామాన్యమైన హోటల్ లో దిగేటటు తను. కలకత్తాలో ఉన్న పరదాకయినా రివ్ లా, బిల్ ట్ లా చూడటం.

శ్రీ నవ్వింది.

కొంచెం పేపు రాజ్యం చేసిన విశ్వబానికి వదనీ మృతి కలిగిస్తూ 'మీ కుక్క పేరు ఫీలా కదూ? అదేమిటి ఆలా ఉంది?' అన్నాడు శరత్.

'అది గ్రీకు అక్షరం కదూ? గ్రీకుల దేదయినా శక్తికి చిహ్నంగా పనికొస్తుందని వాన్నగారి కెవరో ఈ పేరు చెప్పేరుట.'

'నాకు తెలుసు లెండి. నేను లిబరేషన్ ఎన్.ఎస్.సి. బాధరాయణ సంబంధించింది.

'విజయం? నేనూ అదే. కానీ తెలుగులో పెద్దగా కృషి చెయ్యలేదు.'

సుమారు ఒక పావు గంట సంభాషణ నడిచింది.

దాదాపు దెబ్బి-య్యేళ్ళు (స్త్రీ) గేటు తీసుకుని లోపలికి వచ్చింది. కొంచెం నడుం వంగి వూగుతూ నడుస్తోంది. ఒవర్లీస్ రంగు చేతిక పట్టుచీర, డీసెంబరు పువ్వుల నీలపు శాటిన్ జాకెట్టు వేసుకుంది. పన్నుని చంద్రబాబుల కొత్త వాటిలా ఉన్నవి మిళ్ళో ఉన్నాయి. చేతులకి ఒక్కొక్క బ్రెడ్డి గజ ఉంది. జాత్తు ముడి వేసుకుంటూ వచ్చింది.

శ్రీ లేచి వెళ్ళి చెయ్యి పట్టుకుని తీసుకొచ్చి ఆవిడని ఒక కుర్చీలో కూర్చో పెట్టింది. 'ఈవిడ మా మామ్మగారు' అంది.

'నున్నారం' అన్నాడు శరత్.

'ఈ అబ్బా యెవరే శ్రీశర్మ?'

'ఈయనా? నువ్వెక్కడవులే మామ్మా! యజ్ఞేశ్వర ప్రసాదరామగోపాలం గారని మునుపు చున పూళ్ళో ఉండేవారు'

ఆవిడ ఒక ఇంటి పేరు చెప్పి వారి అబ్బాయి దామగోపాలమేనా? అనడిగింది. 'అతన్ని నే నెరక్క జీవడ మేమిటే—ఇంకా నువ్వెక్కడవు' అంది.

మామ్మ ఏదో పెద్ద చలోక్తి మాట అన్నట్లు శ్రీ నవ్వింది. 'వేసేలాగా ఎరదను మామ్మా. అయితే నీకు మీ నాన్నగారు బాగా తెలుసన్న మాట?'

'అం. ఎప్పుడూ మనింట్లోనే మీ నాన్నతో ఆడుకుంటూండే వాడు. ఇంకా పని చేస్తున్నాడా?'

'లేదండీ. రిటైరయి పోయారు.'

'చావే సావం. మరి నువ్వు ఇదేనా రావడం? సామాను ఎక్కడ పెట్టించావమ్మా శ్రీ? కానీ అయినా ఇచ్చావా? ఈ పనుయూనికీనేమి వాళ్ళవ రింటికో వెళ్ళి కూర్చోవాలా?'

'సామాను హోటలులో భద్రంగా ఉందిట మామ్మా. తాళం వేసావారు గదండీ?' అంటూ పవ్వసాగింది శ్రీశర్మ.

ఆ మామ్మ గంోర ముద్ర దాల్చింది.

'నాళం వేసాస్తాడు, రాడూ మరి? నీ నోటికి తాళం వెయ్యాలి' అంటూ ఆవిడ పెద్ద ఉపన్యాసం ఇచ్చింది.

సేదదాసి పెద్దమ్మలూ పూట కూళ్ళమ్మల దగ్గర మిడలు పెట్టి ప్రెస్టెన్ రెస్టారెంట్స్ వరకూ వచ్చింది అన్నిటినీ విమర్శించింది. తను వాళ్ళింటికి వచ్చియ్యా లన్నది ఆవిడ ఉద్దేశం కానీ హోటళ్ళు మీద ఏదో దురభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చెయ్యడం కాదని గ్రహించాడు.

'పోనీ చిన్నారావుగారు వచ్చాక వస్తాను. ఈ లోపున అక్కడ నాకు చాలా పోయిగా! ఉందికూడాను.'

'చిన్నారావుగారూ, కన్నారావుగారూ అంతా నాలుగు రోజుల్లో వచ్చేస్తారు నాయనా! ఆ పాటి పోయిగా ఇక్కడ ఉండకపోదు. పెద్దదాన్ని నే నేమీ చెయ్యి శకపోయినా అమ్మడు అన్నీ చూసుకో గలదు.'

'నందో రాజా భవిష్యతి' అన్నాడు శరత్ పెద్దవిడ కదా అని 'శరవాల ఏనుయితే అదవుతుంది' అన్న

దూరంలో అస్పష్టంగా ఉన్న దానిని చూడడం కన్న, దగ్గరలో స్పష్టంగా ఉన్న దాన్ని చూడడం మంచిది.

— కార్లయిల్

దానికి సంస్కృతాన్ని ఉపయోగిస్తూ.

'అది మాట. ఇహ వెళ్ళి రా. అన్నట్టు (డయిచికోకి నెం విచ్చేకాడు గదా మీ చిట్టి నాన్న—ఇప్పుడెలాగ తల్లి?'

'కంగారు పడకు మామ్మా.' అని ఊసు దగ్గరికి వెళ్ళి రిసీరరు ఎత్తి ఏదో రహస్య వగాడాన్ని తెరుస్తున్నట్టు డయిల్ చెయ్యసాగింది (శ్రీ బాక్సీ) కోపం ఊసు చేసింది.

'శరత్ రాజా భవిష్యతి' కాబోలు' అనుకున్నాడు శరత్.

అతని మకాం వీరింటికి మారింది.

వేళాక పనిమా చూస్తున్నాను ఒకసారి. వాయికా నాయకుల సుట్టం చాలా పట్టుగా ఉంది. ఎవరి మాటలో నా చెవిన పడ్డాయి.

'నాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళవుతుంది' అన్నా యోకరు. 'అవడమదు.' ఖండన మయోకరింది.

'అభిల్లి అవుతుంది'. రాణీ కుదిరినది ఇంకొకరు నేను పట్టుకు వారికి పెళ్ళవుతుందా లేదా' అని ఆలోచించకుండా అప్పటి కథలో లీనమై చూస్తున్నాను.

సామాన్యులకి వినాహం. మేదావంతులకి జీవితం. ముఖ్యం అన్న సంగతిని తెలియ జెయ్యడానికి రాకాను.

శ్రీ శరత్తులకి వినాహం అవుతుందో లేదో అప్పుడే చెప్పను. కానీ, దానికి సంబంధించి జరిగిన సంభాషణలు కొన్ని రాస్తాను.

'మా నాన్నగారి ఉత్తరం మీకు కోపం తెప్పించ లేదు గదా?' అన్నాడు ఒకనాడు శ్రీతో శరత్— తాము ఇద్దరే ఉన్నప్పుడు.

'లేదండీ—కోపం ఎందుకు?' అంది. అంతలో ఆమెకి నవ్వొచ్చింది. కొంగు అడ్డం పెటు కుని నవ్వి అంది. 'అయిన ఉత్తరంలోని మీ అభ్యుదయ భావం మా అక్క చెల్లెళ్ళ మీద చక్కగా పని చేసింది.'

'ఏ విధంగా?' అని ఆసక్తితో కుర్చీలో ముందుకు వంగాడు శరత్.

'మీకు రాసినట్టే మా నాన్నగారు ఇతరులలో కూడా మాట్లాడి మా అయిదుగురికీ బోకుగా సంబంధాలు తీసుకోవ్వే వారు. వచ్చిన ప్రతి సంబం దాన్ని మా అక్కయ్యలూ, చెల్లెళ్ళూ తిరగ్గొడుతూ ఉండేవారు. అదేమంటే రామగోపాలం మామయ్యగారేమన్నారు? ఇష్టో ఇష్టో అని వ్యక్తం చెయ్యలేని వాళ్ళుగా తయారవ కూడదనేగా? అనేవాళ్ళు. చూసే చూసే మా నాన్న మాడు సంబంధాల నోటిను జారీ చేశారు. మూడుసంబంధాలని వరసగా కాదంటే నాలుగో సంబంధం అతనికి బలవంతంగా వెళ్ళి చేసేస్తా మన్నారు. నలుగురిలో ప్రతిదానికి కుదిరినది నాలుగో సంబంధమే. పెంకితనమే కానీ ఏవరి కెవరూ భాధ పడలేదు.'

'మరి మీ మాట?'

'నేను చిన్నప్పటినుంచీ కొంచెం గాంభీర్యం ఉన్న దానినే. మీలో నవ్వుతూ మాట్లాడుతున్నానంటే ఇది వేరు. నేను చదువుకుంటానని చెప్పగానే నాన్న ఇహ నా జోలికి రాలేదు.'

'మీ మీద నా అభ్యుదయ భావం పని చెయ్య లేదా?'

'చేసింది'

'చెప్పరేం?'

'ఎలా అనుకున్నారు? రస్కిన్, రసెల్, బుద్దుడు గాంధీజీ, వివేకానందుడు మొదలయిన గొప్ప గొప్ప వారి పుస్తకాలు దీక్షగా చదివాను.'

'మా నాన్నగారి ప్రభావం పడిందా లేదా అని కాదు నే నడిగింది.'

'మీ చిలిపితనం నాకు మొదటినుంచీ తెలుసు. నే నేమీ యోగినినీ, సన్యాసినినీ అయిపోదామనుకో లేదు. ఎవరి కయినా జీవిత సత్యాలు తెలుసుకోవడం అవ్వేషించాలనే కోరిక ఉండడం అవసరమనిపించింది. మిగతా సాహిత్యం ఎలాగూ చదువుతానని మీకు తెలుసండదా. వ్యక్తిత్వం రావడానికి అదే రాజమార్గ మనిపించింది.' అది.

శ్రీకుమారి తన కోసం మీదూ కట్టుకు కూర్చున్నట్టు నిరీక్షిస్తూ ఉండిపోయింది ఇన్నాళ్ళూ అని తెలికాక ఎంత ఆనందిండాడో అంత జాలి పడ్డాడు శరత్.

దేశాటన ప్రేమకీ పెళ్ళికీ అవకాశం ఇస్తుందట. ఒకసుముహూర్తాన చిన్నారావు అల్లుళ్ళ కూతుళ్ళు నర్వ సభ్య సమావేశం ఏర్పరిచి అందులో శ్రీకుమారి వినాహం గురించి ఆదికారికంగా ప్రకటించాడు. వెంటనే అంతా తలో దిక్కుకీ వెళ్ళి వనులు అందుకున్నారు. ఆ సన్నాహాలనీ సంరంభాలనీ అలా వదిలేసి—చున పూహ అనే కెమెరాని ఇంకొకరి వైపుకి తిప్పుడం.

కథకి అంతగా సంబంధం లేని ఏదో దృశ్యంతో సినీమాలని ముగిస్తారు చూశారా, ఈ కథనీ అలా ముగిద్దాం.

ఎక్కడో ఉత్తరాదిని తను పని చేసిన స్టేషన్ లోనే ఒక మోస్తరు పెద్ద స్టేషన్ బుకింగ్ ఆఫీసు దగ్గర నించున్నాడు ఒక సన్యాసి. అతని చేతిలో కొత్త నోట్లున్నాయి. స్లెవర్ కోవ్ లో డెర్ రిజర్వ్ చేయించు కుండుకు వచ్చే డతను.

అతను వెళ్ళేది కాకినాడ. ★

శిర్ష వ్యాధులకు ఉత్తమ సాధనం!

సరముల బలహీనత
తామిచ్చి యువశక్తి
సార్వీయా తర్షవ్యాధులకు
బోస్ డ్యారా కూడాకలదు
పరిజాబం (బుడ్డ)
మూత్రవ్యాధులకు
అపరేషన్ లేకుండా-రండి

డా|| దేవర్, ఫోన్: 551,
మాల్వారి సుజినన్, తెనాలి.

(తామి: 26, కార్టోగ్ రోడ్, మద్రాసు-1)